

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/279/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513242013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1513242013.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a sudcov Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci žalobcu: ETP Management budov, s.r.o., IČO: 35 970 707, so sídlom Záhradnícka 30, Bratislava, zastúpený: Malich, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dunajská 25, Bratislava, IČO: 47 256 991, proti žalovanej: J. R., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. S. XX, Q., zastúpená JUDr. Evou Bielikovou, advokátkou, so sídlom Stromová 13, Bratislava, o zaplatenie 306,66 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 26. júna 2017 č.k. 6C 113/2016-111 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 % p o t v r d z u j e.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Odvolací súd o p r a v u j e úvodnú časť uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 26. júna 2017 č.k. 6C 113/2016-111 v označení právneho zástupcu žalobcu, ktoré má správne znieť: „Malich, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dunajská 25, Bratislava, IČO: 47 256 991“.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie podľa ust. §§ 144, 145 ods. 1 a 146 ods. 1 CSP, žalobcovi vrátil súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 15,80 eur a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% vzhľadom na to, že žalobca zobral svoju žalobu, ktorou sa proti žalovanej domáhal zaplatenia istiny 481,67 eur s príslušenstvom, po rozšírení žaloby vo výške 648,43 eur s príslušenstvom a nakoniec sumy 306,66 eur s príslušenstvom, späť a žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila (i keď jej súhlas procesne potrebný nebol) a uplatnila si náhradu trov konania, dôvodiac tým, že v styku so žalobcom si uvádzala adresu trvalého bydliska S. XX, kde sa aj fyzicky zdržiava. Táto adresa je podľa žalovanej uvedená aj na liste vlastníctva a na pristúpení k zmluve o výkone správy. Je vlastníčkou bytu od roku 2011. V byte nebývala, preto neevidovala skutočnosť, že jej nechodia žiadne písomnosti od správcu. Žalobca ako správca s ňou komunikoval z adresy D. K. X, kde sa fyzicky byt nachádza, kde však nikdy nebývala. Uviedla, že nikdy jej nebolo doručené vyúčtovanie nákladov za byt, pričom v predchádzajúcich rokoch mala preplatok. V prípade vedomosti o nedoplatku bola by ho uhradila okamžite. Poukázala tiež na nezrovnalosti pri zaúčtovaní platieb u správcu, keď jej platbu z 30.09.2014 zaúčtoval až dňa 27.04.2016.

2. O vrátení súdneho poplatku rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 11 ods. 3,4 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP. V zmysle uvedeného ustanovenia súd prvej inštancie skúmal procesnú zodpovednosť za zastavenie konania na oboch procesných stranách. Konštatoval, že konanie bolo zastavené z dôvodu, že žalovaná uhradila istinu

spolu s príslušenstvom po podaní žaloby na súd, avšak uveril jej tvrdeniu, že dlh by nebol vznikol, keby s ňou žalobca komunikoval na adrese, ktorú má uvedenú v zmluve o výkone správy a taktiež na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností. Zohľadnil, že žalobca so žalovanou komunikoval výlučne z adresy, kde sa nachádza byt, za ktorý vznikol nedoplatok, pričom v žalobe už uviedol jej správnu adresu, ktorá je zhodná s adresou v evidencii obyvateľov a taktiež s adresou, ktorú si uvádzala v styku so žalobcom. Dospel k záveru, že v prípade, ak by žalobca pristupoval ku komunikácii so žalovanou pozorne, nemusela žalovaná dlh vôbec vykazovať. Preskúmaním platobnej disciplíny žalovanej zistil, že žalovaná si plnila povinnosti platiť preddavky na služby a do fondu opráv vždy s predstihom a nikdy nezaplatila po splatnosti, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania. Navyiac poukázal na skutočnosť, že žalobca počas konania stratil aktívnu legitímáciu.

4. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu týkajúcom sa nároku žalovanej na náhradu trov konania podal riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca a žiadal ho zmeniť a nárok na náhradu trov konania nepriznať žiadnej strane sporu. Súdu prvej inštancie vytkol, že nezohľadnil, že počas konania stratil aktívnu legitímáciu v spore a tým spôsobilosť vymáhať hmotnoprávny nárok uplatnený žalobou. Podľa neho súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že strata jeho aktívnej legitímácie je jeho procesným zavinením. Poukázal na to, že ukončenie výkonu správy bolo zrealizované zo strany vlastníkov bytov a nebytových priestorov a došlo k voľbe nového správcu. V súvislosti s uvedeným navrhol zmenu žalobcu písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.10.2016, s čím však nový správca nesúhlasil. Uvedené súd prvej inštancie nezohľadnil. Z uvedeného dôvodu pristúpil k späťvzatiu žaloby. Vzhľadom na stratu vecnej aktívnej legitímácie v spore podľa neho došlo k strate nároku žalovanej žiadať od neho náhradu trov konania, keď pôvodný správca nemôže niesť následky konania alebo nekonania nového správcu. Mal za preukázané, že k úhrade nedoplatku žalovanou došlo až po podaní predmetnej žaloby, keď žalovaná sa o stav nedoplatkov pred podaním žaloby nezaujímal. Po podaní žaloby namietala žalobu len čiastočne. Vzhľadom na uvedené aplikácia ust. § 256 ods. 1 CSP nemôže podľa neho obstať, keď dôvodom späťvzatia žaloby bola dobrovoľná úhrada žalovanej sumy žalovanou. Konštatoval, že aplikácia ust. § 256 ods. 1 CSP nemôže byť založená len na domnienke. Súdu prvej inštancie vytkol, že pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania neaplikoval ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, prípadne ust. § 257 CSP. Podľa neho nedostatočným odôvodnením uznesenia mu súd prvej inštancie mal zasiahnuť do jeho procesných práv.

5. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu realizovanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.08.2017 sa stotožnila s právnymi závermi súdu prvej inštancie a uznesenie žiadala v napadnutej časti o jej nároku na náhradu trov konania ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu o nedôvodnosti aplikácie ust. § 256 ods. 1 CSP, keď k späťvzatiu žaloby došlo výlučne z dôvodu straty aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Istinu nemohla uhradiť z dôvodu nesprávneho doručovania ročného vyúčtovania zálohových platieb správcom v rozpore s adresou uvedenou v zmluve o výkone správy. Záver súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby teda nie je založený podľa nej na domnienke, ale na dôkazoch. Zároveň pripomenula úhradu sumy 111,64 eur, ktorú žalobca ako uhradenú vo svojej evidencii nevedol.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ust. § 34 CSP) preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Náhradu trov konania v prípade, ak dôjde k zastaveniu konania, upravuje ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že pokiaľ niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené, postupuje sa podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ktorý predpokladá zodpovednosť za zavinenie tej strany sporu, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Preto, ak žalobca vezme návrh späť, v zásade platí, že zastavenie konania zavinil a je preto povinný hradiť trovy konania žalovanému. Dôvodnosť podania žaloby sa v tomto prípade posudzuje len procesne, t.j. z hľadiska výsledku správania sa žalovaného k nároku žalobcu.

8. V danom prípade žalobca síce zobral žalobu späť po tom, ako žalovaná uhradila žalobou uplatnený dlh, avšak dôvodnosť žaloby nebola od počiatku daná, keďže bola podaná predčasne a v čase podania žaloby nárok žalobcu neexistoval. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie vysloveným v odôvodnení vzťahujúcom sa k napadnutej časti preskúmaného uznesenia,

keď zohľadnil, že žalobca nekomunikoval pred podaním žaloby so žalovanou na relevantnej adrese jej trvalého bydliska vyplývajúcej jednoznačne zo zmluvy o pristúpení k Zmluve o výkone správy a z listu vlastníctva viažucemu sa k predmetnému bytu a povinnosť riadne jej doručiť vyúčtovanie za príslušný rok si tak nesplnil, keď v samotnej žalobe označil adresu žalovanej správne. Právna skutočnosť týkajúca sa straty aktívnej legitímácie žalobcu v spore je pre posúdenie procesného zavinenia zastavenia konania irelevantná, keďže ide o skutočnosť hmotnoprávneho charakteru. Správanie žalovanej nemožno vyhodnotiť za také, že by ním uhradila dôvodne uplatnený nárok žalobcu, keďže bol uplatnený pred samotným jeho vznikom. Odôvodnenie súdu prvej inštancie je pre odvolací súd dostatočne preskúmateľné a zrozumiteľné pre laickú i odbornú verejnosť.

9. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku žalovanej na náhradu trov konania ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP, keď o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Zrejmu nesprávnosť preskúmaného uznesenia súdu prvej inštancie spočívajúcu v nesprávnom označení právneho zástupcu žalobcu v úvodnej časti tohto uznesenia opravil odvolací súd na návrh právneho zástupcu žalobcu podľa ust. § 224 CSP.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolaciemu súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).